

ΕΡΩΤΕΣ

ΛΥΚΙΝΟΣ

Ἐρωτικῆς παιδιᾶς, ἑταῖρέ μοι Θεόμνηστε, ἐξ ἑωθινοῦ πεπλή- 1
 ρωκας ἡμῶν τὰ κεκμηκότα πρὸς τὰς συνεχεῖς σπουδὰς ὦτα, καί
 μοι σφόδρα διψῶντι τοιαύτης ἀνέσεως εὐκαιρος ἢ τῶν ἰλαρῶν
 σου λόγων ἔρρῦη χάρις· ἀσθενῆς γὰρ ἢ ψυχὴ διηνεκοῦς σπουδῆς
 5 ἀνέχεσθαι, ποθοῦσι δ' οἱ φιλότιμοι πόνοι μικρὰ τῶν ἐπαχθῶν
 φροντίδων χαλασθέντες εἰς ἡδονὰς ἀνίεσθαι. πάνυ δὴ με ὑπὸ τὸν
 ὄρθρον ἢ τῶν ἀκολάστων σου διηγημάτων αἰμύλη καὶ γλυκεῖα
 πειθῶ κατεύφραγκεν, ὥστ' ὀλίγου δεῖν Ἀριστείδης ἐνόμιζον
 εἶναι τοῖς Μιλησιακοῖς λόγοις ὑπερκηλούμενος, ἄχθομαί τε νῆ
 10 τοὺς σοὺς ἔρωτας, οἷς πλατὺς εὐρέθης σκοπός, ὅτι πέπαυσαι διη-
 γούμενος· καί σε πρὸς αὐτῆς ἀντιβολοῦμεν Ἀφροδίτης, εἰ περιττά
 με λέγειν ἔοικας, εἴ τις ἄρρην ἢ καὶ νῆ Δία θῆλυς ἀφεῖταιί σοι
 πόθος, ἡρέμα τῇ μνήμῃ ἐκκαλέσασθαι. καὶ γὰρ ἄλλως ἑορταστι-
 κὴν ἄγομεν ἡμέραν Ἡράκλεια θύοντες· οὐκ ἀγνοεῖς δὲ δήπου
 15 τὸν θεὸν ὡς ὄξυς ἦν πρὸς Ἀφροδίτην· ἡδιστα οὖν δοκεῖ μοι τῶν
 λόγων τὰς θυσίας προσήσεσθαι.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ

Θάπτον ἄν μοι, ὦ Λυκῖνε, θαλάττης κύματα καὶ πυκνὰς ἀπ' 2
 οὐρανοῦ νιφάδας ἀριθμήσειας ἢ τοὺς ἐμούς Ἐρωτας. ἐγὼ γοῦν
 ἅπασαν κενὴν ἀπολελεῖφθαι φαρέτραν νομίζω, κἂν ἐπ' ἄλλον τινὰ